

ازدواج با محارم و بهداشت نسل

یکی از مسائل مهم در بقا و خانواده پایانه سکون و آرامش روحی و سلامت جسمی و ادامه لذت و خوشی و تشکیل خانواده ارضای قوای جنسی و جریان آن بنحوی صحیح می باشد و اسلام باین مسأله اهمیت شایانی داده و قوا این خاصه که جنین متولد شود و در ایام و روابط جنسی و ارضای غریزه جنسی می باشد وضع نموده است و ما در مقالات آینده این مسأله را بررسی خواهیم نمود.

سلامت است که ارضای قوای جنسی و کشت آن در ازدواج با محارم جریان طبیعی نداشته و به اصلاح کمبود دارد زیرا واضح است دختران و پسران که سالها دراز در میان یک خانواده با فاصله زندگی کرده و بیشتر اوقات از هم جدا و از طفولیت با هم دیدگی بزرگ نداشته اند و یا یکدیگر معاشرت کرده و اغلب در تماس بوده اند طبیعتاً با یکدیگر انس گرفته و یا اخلاق و رفتار و اصناف هم دیگر عادت کرده اند و دیگر آن کشت جنسی را که در ارضای غریزه جنسی لازم است نسبت به یکدیگر بعد از بلوغ داشته اند، نخواهند داشت و آن لذت و خوشی که از آن خواهی در ازدواج با

داشتن تخصص دادند بآن اعتراض کرده و برای تحریم ازدواج با محارم علی ذکر کرده اند. از جمله دوزخ از علماء بر حسته و متخصص در مسائل خانواده و دانشی بنام «وسترناک» و «مالی» نوشته است. متأسفانه ازدواج با محارم را مورد بحث قرار داده و آنرا بر اساس روانشناسی (عواطف) مبتنی کرده و چنین اظهار داشته اند: «زندگی پدر و مادر و فرزندان و خواهر و برادر با یکدیگر در کانون خانواده بوسیله پدر و مادر موجب پیدایش بستندگی عمیق است و هر آینه با احترام انگیز می گردید گفتار یا مانع از ورود تحریکات قوای جنسی و حساسیت در برابر جاذبه جنسی افراد یک خانواده نیست یکدیگر میشود».

تحقیقات دانشمندان طبیعی در باره دانشی معلوم می کند که بجز حیوانی بشر دقیقاً اسلام را در تحریم ازدواج با محارم تأیید میکند. زیرا بهداشت نسل ایجاد می کند که ازدواج با محارم ممنوع باشد.

خانواده تحقیقات دانشمندان طبیعی این است که اگر در یک خانواده محارم مرضی بطور آشکار یا پنهان وجود داشته باشد ازدواج بین آنها انجام نگیرد. و موجب تشدید مرض و آشکار شدن آن بیماری می گردد. مثلاً اگر پسر یا دختری که با هم دیگر رابطه هم جنسی و یا قرابت نسبی دارند دارای بیماری ژنتیکی پنهانی باشد و یکی از نسلهای محبوب در وجود او نهفته باشد در اغلب موارد ممکن است در اثر ازدواج آن بیماری پنهانی آشکار

شود. اگر چه ممکن است در ازدواج های غیر خودخواه و نوری نیز زمین معیوب پنهانی آشکار شود ولی این آشکار شدن زمین معیوب در ازدواج های خودخواه و نوری بیشتر است از اینرو در بیشتر موارد پیشرفته صنعتی از ازدواج با محارم جلوگیری میشود.

آمارهای معتبر نشان میدهد که در ۷۰ سال اخیر ارقام ازدواج بین محارم در این ممالک کمتر شده است. حال آنکه آمارهای دقیق دره ملک آلمان، فرانسه و انگلستان ثابت میکند که از سال ۱۹۲۰ میلادی تعداد ازدواج های هم خون کاسته شده است.

توجهات در تحقیقات علماء طبیعی این است که ازدواج بین خویشاوندان مثل پسرعمو و دخترعمو و یا پسرعمه و دختر دایی یا پسر خاله و دختر خاله که هر قریب ازدواج تا چند نسل سالم باشد و صفت بیماری ذاتی در بین آنها موجود نباشد البته موجب تقویت صفات خوار و گی خواهد بود از این جهت ازدواج این نوع از خویشاوندان نظر اسلام ممنوع میباشد.

ازدواج با محارم در این تنها تحقیقات علمای جنسی و بهداشت و عدم کشت قوای جنسی ممنوع میباشد بلکه از جهات اخلاقی نیز پسندیده نیست زیرا انسان خاص و معاشرت های زیاد بین افراد خانواده (خواهر و برادر و مادری...) ایجاد میکند که ازدواج با محارم تشکیل خانواده از لحاظ اخلاقی نیز جایز نباشد.

یکگاه و قبر خودی برای اوست می دهد انسان در ازدواج های خودی افراد قابل روی نخواهد داد. از اینرو اسلام که از ازدواج پسرعمو و دخترعمو و یا پسر خاله و دخترعمه یا دختر خاله و پسر عمه را جایز نمیداند. بر این است که بعد از تشکیل خانواده مردم رسائی هرگز به جنسی مثل آن نگردد پس از شدو بلوغ و پیدایش قوای جنسی هر دو طرف معاشرت و اورفت آمده های آنها تحت کنترل در می آید و مثل افراد یکگاه قوانین در جهات مختلف در زندگی آنان پدید می آید و آزادی مطلق معاشرت با یکدیگر را محدود میسازد.

این نامائی و عدم کشت قوای جنسی یکی از علل بیماری است که احتمالاً و آمیزش بیش از حد آردای مطلق بین دختران و پسران را چون اجتماعات و مراکز آموزشی از مدارس و دانشگاه و ... محکوم میسازد که در جای خود باید از آن اجتناب نمود.

و اینکه گفتیم کشت جنسی در ازدواج با محارم نیست بقراینکه یکگاه بسیار کم است صرف اوقات بلکه گروهی از دانشمندان «مردم شناسی» و بخصوص دانشمندان که در مسائل